

bejder, som vise sig udenfor Huset", netop skal forståes „Arbejder, som foretages udenfor Huset", var den rigtige og den, som kunde ventes billigt af Domstolene. Der kan imidlertid vistnok kun i meget faa Tilfælde være Spørgsmaal om at forbyde Arbejder, som ikke foretages udenfor Huset, fordi de dog vise sig udenfor Huset. Det kan gjerne være, at et saadant Tilfælde netop har fundet Sted ved den enkelte Leilighed, som har givet Anledning til Forespørgselen her i Rigsdagen. Det Tilfælde, som har foranlediget Forespørgselen, kjender jeg ikke ganske nøie, jeg veed blot, at der er foretaget Arbejder paa Bygninger, som ikke vare fuldførte. I saadanne ufuldførte Bygninger kan det netop tænkes, at Arbeidet kan antages at foregaae inden de opførte Mure, uden at det dog egentlig kan siges; at det Arbejde, som er foretaget, er foregaaet udenfor Huset; men denne Forandring anseer jeg imidlertid for saa høist ubestridelig, at jeg ikke troer, der i saa Henseende kan være nogen væsentlig Indvending. Forsaavidt der dernæst i Udkastet handles om Markarbejde i Sædes og Høsttiden, kan jeg ikke nægte, at jeg troer, man burde holde sig til den Udtalelse, som indeholdes i den gjældende Lov, og som ogsaa er optagen af Udvalgets Mindretal. Det Samme gjælder forsaavidt ogsaa Spørgsmaalet om Skibes Losning og Ladning. Jeg troer ikke, at man, naar der dog ialmindelighed forbydes Arbejde, som foregaaer udenfor Huset, ubetinget bør tillade alt Slags Losning og Ladning. Forsaavidt der er foreslaaet, at der efter „Kornmøller" skulde søies „saavel som andre Veirmøller", saa antager jeg, at denne Forandring vil være uhenftsmæssig. Den ærede Forslagsstiller har først stillet Ændringen noget anderledes, nemlig, at man istedetfor „Kornmøller" skulde sætte „Veirmøller", men i Grunden er det accurat det Selsamme, som er udtrykt i det andet Ændringsforslag. Det vil nemlig, efter Ændringsforslaget, komme til at hedde „Kornmøller saavel som andre Veirmøller"; af disse Udtryk følger det jo, at de Kornmøller, hvorom der er Tale, kun ere de Kornmøller, som tillige ere Veirmøller. Men jeg troer, at den Hensigt, han har havt med Undtagelsen, mere fyldestgøres derved, at han siger Kornmøller i Almindelighed. Det behø-

ver neppe nogen Ubvifling, hvorfor man har villet undtage Kornmøller, uden at man derfor har villet undtage alle Slags Møller, og at man derfor ikke har skjelnet mellem Veirmøller og andre Møller. I det Udvalget i det Væsentlige gjør de samme Undtagelser fra den Regel, som indeholdes i den gjældende Forordning, med Hensyn til hvilke Arbejder udenfor Huset der kunne finde Sted, har det dog ikke villet optage den Slutningsbestemmelse, som findes i Forordningens § 2, og som gaaer ud paa, at, selv naar de tilladte Arbejder undtagelsesvis finde Sted, saa bør disse Arbejder dog saavidt muligt ikke foretages under selve Guds-tjenesten. Jeg skulde dog troe, at det kunde være hensigtsmæssigt at tilføie denne Bestemmelse, idet nemlig den særlige Regel kun kommer til Anvendelse, hvor en særdeles Nødvendighed kræver det.

Ordføreren: Jeg skal ikke tillade mig at gaae ind paa en Børbering af den varme Følelse, som har udtalt sig igiennem de Forsdrag, der ere holdte af de ærede Rigsdagsmænd for Odense Amts 4de Valgkreds (A. Laksen) og Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Hass); jeg skal ikke berøre disse Følelser, som jeg ikke kan dele, men jeg skal imødegaae de Raisonnements, som begge de ærede Rigsdagsmænd have knyttet til Udtalelsen af deres Følelser, og som ere rettede paa, at det skulde være Staten aldeles ligeegyldigt, om Helligdagene forstyrredes eller ikke forstyrredes, men at den skulde overlade Alt i saa Henseende til hver Enkeltis Forgodtbefindende. Jeg troer, at det er tilstrækkeligt mod disse Raisonnements at sætte den Bemærkning, at man ved at lade Staten saaledes betragte denne Gjensstand som liggende udenfor dens Omraade, paa den ene Side vilde opgive væsentligt Meget af det, som det ligger i dens Interesse at varetage, og navnlig maa varetages igiennem Anordninger, som komme ind paa Politilovgivningens Gebeet, men paa den anden Side vilde gribe ind i Forholdet mellem Staten og Kirken paa en Maade, hvorpaa jeg mener, at den lovgivende Magt, saalænge der ikke er Spørgsmaal om at ordne Kirkens Forsatning, ikke kan indlade sig, og hvorpaa jeg navnlig mener, at Rigsdagen ikke kan gaae ind